

Smeknamn: "Noppa"

Moderklubb: Gävle GIK

Född: 1961-09-25 Avliden: 2015-01-11

M

Man behöver inte vara den som vinner de stora idrotts-titlarna för att det plötsligt ska eka tomt när det är slut alldeles för tidigt.

Man kan vara Karl-Göran Eriksson också.

Sig själv.

Karl-Göran?

Noppa alltså.

Då vet alla; alla i flera generationer av idrottsmän – och kvinnor i stan, av ledare, av Gävlebor i stort och smått och även andra som kommit i kontakt med några av de lag som "Noppa" valde att tjäna. Och det var många, beroende på intresset och humöret – även om moderklubben var Gävle GIK.

Det är därför sociala medier svämmar över, och jag överdriver inte en sekund, av plötslig saknad när nyheten om att den 53-åriga Gävlebon avlidit.

Från när och fjärran kommer hälsningar och vackra värmande ord – och det är tydligare än någonsin att Noppa var en person som betydde mycket för så många. Som kittade ihop flyktade vänner. Som ett nav i mängder av idrottsliv. Märkligt. Men logiskt ändå. Rent självklart. Och värmande.

Egentligen var Noppa en sån som aldrig platsade. Just därför platsade han. Överallt.

Materialförvaltaren Noppa, stor- och småsnackaren Noppa, människan Noppa som kunde säga det självklara och det oväntade i samma mening.

En glädjespridare i ur och skur, i seger och förlust, i dur och i moll. Historierna med Noppa fanns tidigare, fyllda med skratt, gemenskap och dråpligheter – nu kommer de kommer att berättas. Och Noppa kommer att vara där, i centrum. Som alltid.

Det är inte alltid de stora segrarna som är de viktigaste. Eller den bästa tekniken. Eller den smartaste taktiken.

Långt inne i idrottens hjärta och i Karl-Göran Erikssons som slutade slå handlar det om något helt annat. Något viktigare.

Det är också bra att komma ihåg att dörren till idrotten alltid måste stå öppen för alla, för dig, mig och för Noppa. Och om den inte gör det, så måste någon öppna den.

Det gjorde några ledare för Noppa. Det gjorde först Leif "Råttan" Grylin i GGIK, det gjorde bröderna Per och Ola Eriksson och det gjorde även Per "Lillen" Hedenström och på senare år höll Lars "Lillis" Lövlblom den vidöppen i Brynäs. Det finns andra också, som visste vad det handlade om.

Nu har ännu en bekant röst tystnat. En röst som ropar på mig i Nian, på Stortorget, som hörts i telefonen och alltid med ett allvarligt tonläge har haft något att berätta. Ibland lite mästrande, eftersom jag tydligen inte hade koll på just det här – men med ett budskap om att just det här var viktigt.

Det var inte alltid det blev en artikel, ens en notis – även om Noppa självklart fixade rubriken själv genom att vinna en tipstävling i tidningen och stoltsera som en vinnare i landslagströja.

Men jag är glad att jag alltid lyssnade. Man ska alltid göra det.

Och det är väl därför jag känner att idrottslivet i Gävle plötsligt blivit lite tommare och lite tristare.

Stisse Åberg Mittmedia

Noppa-stipendiet

Stöd Stiftelsen för Noppa Erikssons minne genom en gåva på

Bankgiro 814-9627 eller Swisha konto 1230509299

